

JOSEF ŠRÁMEK

scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovaly: Sarah Prachárová, Amélie Zapletalová

Pan Josef Šrámek se narodil 21. července roku 1947 v Plzni. Jeho otec Václav byl majitelem truhlářské dílny a maminka Jana byla původně učitelka. Vyrůstal se dvěma sourozenci, ale jejich rodinný život v květnu roku 1954 zasáhla velká rána. Otec byl zatčen za protistátní činnost a odsouzen k 16ti letům vězení.

Nahrávka č. 1 - 0:04:17 - 0:04:46

„Byl pro ten režim nepohodlný, hned ve třech věcech. Byl majitelem truhlářské dílny, za druhé byl představitelem plzeňské sociální demokracie, ale toho křídla, které se po roce 1948 nespojilo s komunistickou stranou a navíc jako rodina jsme byli členy Církve československé husitské.“

Nahrávka č. 1 - 0:08:22 - 0:08:28

„To uvěznění byl blesk z čistého nebe a vlastně najednou doma bylo prázdno.“

Ve věku, kdy by svého otce nejvíce potřeboval, byl jejich kontakt minimální.

Nahrávka č. 2 - 0:03:09 - 0:03:11

„To znamená že ten kontakt byl velmi malej.“

Nahrávka č. 2 - 0:03:05 - 0:03:08

„Čtyřikrát do roka přibližně asi na hodinu, hodinu a půl.“

Nahrávka č. 2 - 0:02:51 - 0:02:54

„Byl ve vězení ve Valdicích u Jičína.“

Zůstat bez táty, bez manžela, nebylo jednoduché. Byli lidé, kteří jim pomáhali, ale našli se i tací, kteří se k nim otočili zády.

Nahrávka č. 2 - 0:04:39 - 0:04:46

„Někteří lidé v této době se o nás starali, pomáhali nám.“

Nahrávka č. 2 - 0:05:51 - 0:06:08

„Bohužel našli se i lidé, bohužel tedy i z nejbližšího příbuzenstva, kteří ať už z jakýchkoliv důvodů, nejen že tedy nám nepomohli, ale dokonce víceméně na nás i nebo na mojí matku dalo by se říct, že útočili.“

Nahrávka č. 2 - 0:37:53 - 0:38:10

„Máma byla asi nejstatečnější člověk s jakým jsem se kdy v životě potkal, protože nikdy jsem od ní, neviděl jsem jí brečet, neviděl jsem jí prostě si stěžovat nebo něco takového.“

V r. 1960 vyhlásil prezident Antonín Novotný rozsáhlou amnestií. Díky tomu bylo propuštěno tisíce vězňů, z nichž bylo mnoho, stejně jako otec pana Šrámka, odsouzeno nespravedlivě.

Nahrávka č. 2 - 0:04:08 - 0:04:15

„Takže otec naštěstí nestrávil ve vězení šestnáct, ale pouze, v uvozovkách pouze, šest let.“

Nahrávka č. 2 - 0:11:02 - 0:11:16

„Je to takový ten moment, když si člověk zapamatuje něco celej život, že jsem šel jako každý den ze školy a na půli cestě domů jsem na chodníku potkal tátu, který mi šel naproti, to byla samozřejmě, nechci říkat šok, ale byla to událost, která člověku utkví v paměti.“

Radost z návratu byla obrovská, ale nic nezměnila na tom, že ztratili společných 6 let života. Pan Šrámek se v přístupu k životu i k lidem snažil následovat svoji maminku, která se vždy snažila vidět v lidech jen to dobré.

Nahrávka č. 1 - 0:14:39 - 0:14:47

„Že člověk by měl ostatním odpouštět a že by tedy měl hledat v lidech to dobré.“

Nahrávka č. 2 - 0:43:43 - 0:43:47

„Hledat to, co lidi spojuje, nikoliv, to, co je rozděluje.“